

ДОДЕ ВЪ СЛАВА-ТА СВОА, И (ВЪ СЛАВА-ТА) НА ОТЦА И НА СВАТЫ-ТЫ АГГЕЛИ. И КАЗВЕАМЪ ВИ ИСТИНА: ИМА НѢКОИ ОТЪ СТОАЩЫ-ТЫ ТѢКА, КОНТО НѢМА ДА ВКЪСАТЪ СМЪРТЬ, ДОКАѢ НЕ ВИДАТЪ ЦАРСТВО-ТО БОЖІЕ.

Въ срѣда на е: недѣла.

Отъ ЛѢКА, зачало 47.

Рече Господь на ученицы-ты си: Вложите вы въ уши-ты си тыа словеса; зашто **С**ынъ человѣческій ще вѣде прѣдаденъ въ ржцѣ человѣчески. Но тѣ неразмѣваха това слово, и покрыто бѣ отъ тѣхъ за да го не развержтх; и боаха сѣ да го пытатх за това слово. И влѣзе въ тѣхъ помысль такава: кой ли отъ тѣхъ ще да е по-голѣмъ, **И** Исусъ като видѣ помысль-та на сѣрдце-то имъ, зѣ (едно) дѣте, и постави го при себѣ си, **И** рече имъ: който приеми това дѣте въ моемо имѣ, мене приима; а който приеми мене, приима оново, който ма е проводилъ; зашто който е най малакъ междѣ синца ви, той ще вѣде голѣмъ. **И** Іоаннъ отговори, и рече: Наставниче! видѣхмы нѣкого си, който сѣ твоемо имѣ изгоняваше вѣсове, и понеже не слѣдѣва сѣ насъ взбранихмы мѣ. **И** рече мѣ Исусъ: не взбранивайте мѣ; зашто който не е противъ насъ, откадѣ насъ е.

Въ четвъртъкъ на е: недѣла,

отъ ЛѢКА зачало 48.

Въ оново врѣмѣ, пристѣпи при Исуса единъ отъ ученицы-ты мѣ, и мѣ рече: Наставниче, видѣхмы нѣкого си, който сѣ твоемо имѣ изгоняваше вѣсове, и понеже не слѣдѣва сѣ насъ забранихмы мѣ: **И** рече мѣ Исусъ: не взбранивайте мѣ; зашто който не е противъ насъ, той е откадѣ насъ. **И** кога-то сѣ испланиха дни-ти да сѣ възнесе, той утвърди лице-то си да пѣтѣва камъ Іерусалимъ. **И** отпрати прѣдъ себе си вѣстители, които отидоха и влѣзоха въ село Самаранско, да мѣ приготватх (мѣсто). Но (тамъ) го неприяха; зашто лице-то мѣ бѣ на пѣтѣваніе кѣмъ Іерусалимъ. **И** като видѣха това ученицы-ти мѣ **И**ковъ и Іоаннъ, рѣкоха: Господи! щешъ ли да речемъ, да слѣзе огнь отъ небе-то, и да ги истреви, както направи **И**ліа? **И** той сѣ обърна та имъ за прѣти, и рече: вы не знаете на кой сте дѣхъ: Зашто **С**ынъ человѣческій не е дошелъ да погѣби дѣши человѣчески, но да спаси; и отидоха на дрѣго село.

Въ петакъ на е: недѣла.

отъ ЛѢКА, зачало 50.

Иа оново врѣмѣ, Господь опрѣдѣли и дрѣги седемдесать ученицы свои, и прати ги по двамина прѣдъ лице-то си, въ сѣкой

градъ